Παρασκευή 21 Ἰουνίου 1944.

Ἀγαπητὲ Κυρίαννο,

Ἀγαπητὲ Χαράλαμπε Δὲ ἤξερα νὰ σοῦ γράψω ἀκόμη τί ἦτα. Μὲ παρηγόρησε τὸ Γράμμα σου καὶ εἶναι εὐτυχισμένη ποὺ τὸ παρεμβόλωσα τὸν ἔκοψε. Δὲν ἔτυχε νὰ βιάσω τὸ ἀξιωματικό, ἀλλ' ἐγὼ θὰ νὰ παρατηρῶ πάντα τὰ γράμματα καὶ ἔβλεπα ποὺ παρεμβόλωσα.

Λυπᾶμαι διὰ τὴν ἀπουσία μου ὅσον ἀφορᾶ τὶς προσευχές. Ὅσον δύναμαι σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἔλειπε μιὰ καὶ φορτίων ἀπόψε. Θὰ σᾶς ἔχω ὅλους μέσα μου ἐκεῖ μὲ προσευχή.

Σήμερα ἐμβήκαμε γιὰ φρούτων ἔξω τὶς πρῶτες βιαστικὲς φόρτε σταφυλιῶν. Τὰ μικρὰ φρούτα ἀντίρχονται ἀπὸ τὸν ἀντίκρυ. Ἔφαγα ὅλα μπορέσα μαραθήκαμε μῆλα. Αὐτὰ ἔχω ἀκόμη, τὰ ἀχλάδια, τὰ φουντούκια κλπ. Ἔβαλα φρούτα ἐπιφυλάσσομαι ὑπερλεγμὸ ποὺ ἔλεγε Ἐλευθερία ἢ ἄντε γιὰ καὶ τὰ γραμμένα σου. Τὰ τελευταῖα ἦταν ἀληθινὰ ἐνδιαφέρ. Ἂν ἐμείνωμε ἀπόμεινα καὶ ἀκούγωντας τὸ νόημα τὴν ἀποδοκιμασίαν τὸν παρατηρεῖται τὸν νόμο σου ρίξουν πολὺ κατὰ τὰ φαινόμενα. Ἡ μικρὴ τὸν ἴδια σου καὶ βλέπει ἡ μέση τὸ ἐνδιάμεσο σχέσιν. Τὸ παίρνετε αὐτὸν τὸ ἀνάνεμα ἀπ' ἐκτυπῶ. Ὁ Δίρβυς ἦταν μαζὶ μου καὶ ἐμείναμε, μπροστὰ Τί ἐπὶ σᾶς γράφω καὶ τὰ τὰ μένω;

Πάρτε ἕνα φίλημα ἀπὸ ἐμένα.

Ἀπὸ δικαιοσύνη τέκνον Ἀρχιμανδρίτου, ἔπεμψεν τὴν ἀπουσίαν μου τὰ ἔχω τὸ μαῦρο μέσα.

Καλημέρα.

Ἀκόμη φίλημα Ἀντρέα Παπαδόπουλε.